

der for vedkommende kommune er beregnet som udligningstilsvær i henhold til loven om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.“

Som nyt stk. 4 indføres:

„Det i stk. 2 a. omhandlede indkomstbeløb vil for de i lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v. anførte centralkommuners vedkommende yderligere være at forhøje med et beløb svarende til 10 gange det for det løbende skatteår oppebårne afløsningstilsvær. For de i den nævnte lov anførte omegnskommuners vedkommende vil indkomstbeløbet være at nedsætte med et beløb svarende til 10 gange det kommunen for det løbende skatteår påhvilende afløsningstilsvær.“

Stk. 4, der ændres til stk. 5, affattes således:

„Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kommer første gang til anvendelse for skatteåret 1959-60.“

Stk. 5 ændres til stk. 6.

Stk. 6 ændres til stk. 7.“

VI. forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

Paragraffen affattes således:

„I § 11 i finansministeriets bekendtgørelse nr. 7 af 15. januar 1958 af lov nr. 260 af 27. maj 1950 om afgift af forlystelser indføres efter stk. 3 som nyt stk. 4:

„Stk. 4. Forevisninger af film, der er optaget specielt med henblik på børn, og som af justitsministeren eller det organ, han måtte bemyndige hertil, er godkendt som særligt egnede for børn under 12 år, er fritaget for afgift.“

Paragraffens stk. 4 ændres til stk. 5 og affattes således:

„Stk. 5. Fritagelse efter stk. 1-4 kan for danske films vedkommende kun omfatte den del af afgiften, der tilfalder det offentlige, jfr. § 10, stk. 1 og 2.“

Paragraffens stk. 5 udgår.

Ved ændringsforslaget vedrørende lovens § 11 tilsigtes støtte ydet til fremme af forevisninger af film, der er særligt egnede for børn under 12 år. I denne forbindelse henvises til Nordisk Råds rekommandation nr. 2/1955, der anbefaler regeringerne at træffe foranstaltninger til afgiftsfritagelse for disse film, samt til den betænkning, der er afgivet af det af justitsministeriet den 21. november 1955 nedsatte børnefilmsnævn, og som indeholder forslag om støtte til forevisning af børnefilm. Begrundelsen for en støtte ved afgiftsfritagelse er, at det behov, der er for lødige børnefilm, ikke har kunnet afhjælpes ved film fremstillet under almindelige kommercielle betingelser, idet spilleindtægten for film, der henvender sig til et så begrænset publikum, ikke kan dække fremstillingsomkostningerne.